

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

I. Appellationi de rebus modicis factae, quae scilicet infra summam viginti marcarum subsistunt, non est deferendum; sed vt intra fines iudices qui suspicione careant, eligat, appellans est cogendus: ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

Huius par-
tis titulus
in archety-
po erasus
fuit, ideo-
que hic nō
nihil vacui
est relictū.

C A P. I.

*Gregorius octauus vniuersis fratribus episcopis, & archidiaconis
ad quos literæ istæ peruerenterint.*

P A R S
XLIX.Sup. de ap-
pellationi-
bus.

VEL ex dolo, vel ex malitia litigantium, vel ex defe-
ctu nostro credimus prouenire, quod tanta nego-
tiorum frequentia diebus singulis perurgemur, vt imbe-
cillitate proprii corporis laborantes, minori etiam dili-
gentia impediti, omnibus non possimus commode super-
esse, aut vndique contradicentium clamores aut murmu-
ra sustinere. Hinc etiam euenit, quod negotiis minoribus
occupati, maioribus intendere non valemus, prout ne-
cessitas ecclesiastica postularerit. Et quæ diffiniri vel dispo-
ni per nos breui tempore potuissent, expectatione diuti-
na plusquam oportet, multis pariter irruentibus produ-
cuntur. Quocirca per generalem epistolam remedium
huic rei duximus prouidendum, ne multimodo impedia-
musr incursu, vel sua iniuriam patientibus possit iustitia de-
perire. Eapropter vniuersitati vestræ per A. S. præsentibus
mandamus, quatenus si forte de modicis rebus, quæ infra
summam viginti marcarum subsistunt, in auditoriis vestris
causa ventiletur, & alteruter litigantium delusorie puta-
uerit appellandum: eius appellatione contempta, infra
fines vestrorum episcopatum eos eligere iudices, qui su-
spicione careant, compellatis: si tamen idonei ibi fuerint
inuenti, in quorum præsentia iurgium sopiaatur: a quibus
si qua partium crediderit appellandum, ad archiepisco-
pum siue primatem vocem appellationis emitat. Si vero
tale negotium fit, quod summam contineat aliquatenus
ampliorem, infra fines vestrarum dioceſeon, si sponte no-
luerint, inuiti non cogantur. Cognitores tamen de vici-
nis episcopatibus aliquos eligere compellantur, iuxta for-
mam quam præmisimus, negotium tractaturos, in maio-
ribus causis & obscurioribus articulis appellandi ad sedem
apostolicam copia seruata. Non enim videtur malitiæ su-
spicione carere, quod plerique suos aduersarios ad præ-
sentiam nostram laborare compellunt. Ceterum si qui li-
tigan-

ANNO CHRISTI 1179. tigantium a proximo festo purificationis super causis, de quibus episcopus cuius iurisdictioni saltem is qui conuenitur, non subiacet, non fuerit requisitus, vel iudices, clerici supradicto modo non fuerint electi, & literas a nobis duxerint impetrandas, per quas examinatio iurgiorum vel diffinitio iudicibus non ordinariis committatur, careant impetratis, & ad suorum audientiam iudicum ordine debito negotia reuertantur. Sic enim subterfugiis occurrere disceptationum volumus, vt dum eorum calliditatibus obuiamus, eis alium ad iustitiam aditum referemus. Cum vero aliqui iustum causam habuerint nostram præsentiam adeundi, literas eis dimissorias non negetis, seriem negotii continentest. Hoc autem de factis ad nos appellationibus disponentes, super illis quæ ad archiepiscopos vel primates fieri contigerit, antiquorum ordinem Canonum non mutamus.

C A P. II. *Idem eisdem.*

Quoniam ad episcoporum maxime spectat officium, afflictis & laborantibus subuenire, vnumque illorum (licet deficientibus meritis) Deus nos esse voluerit, prospicere tenemur, & volumus, ne quis ex fortuitis casibus per Romanæ visitationem ecclesiæ, laboris sui, quem ad eam veniendo sustinuit, debito frustretur effectu. Inde siquidem fuit, quod nos multorum prospicere volentes expensis, & alleuiare labores, de consueta misericordia duximus statuendum, vt literæ prædecessoris nostri Urbani tertii a tribus mensibus ante ipsius obitum destinatae pro facienda iustitia & litigiis dirimendis, quæ tamen manifestum alicuius præiudicium non continent aut calumniam æquitatis, eundem tempore administrationis nostræ effectum, quem habere, si adhuc ille viueret, debuissent. Cessante igitur exceptione de mandatoris morte, perficie quod mandauit agendum, & nemo ad nos excusatione huiusmodi accepta de sua iustitia obtinendi fiducia, cogatur vacuus laborare.

C A P. III.

Ex literis quas ad nos tua destinavit fraternitas, euidenter accepimus, quod cum causam quæ vertitur inter

Concil. Tom. 27.

X X X X